

مسمومیت آبستنی (بیماری بره دوقلو)

مسمومیت آبستنی (بیماری بره دوقلو)

علت

- بیماری شایع می‌شود که در ۶ هفته آخر آبستنی و بلافاصله پس از بره زایی اتفاق می‌افتد.
- در اواخر آبستنی، میش به انرژی بسیار بالایی برای تأمین نیازهای خود و رشد بره یا بره های خود نیاز دارد.
- اگر انرژی مورد نیاز با مصرف خوراک تأمین نشود، میش بافت های بدن خود را تجزیه می‌کند.
- اگر سرعت تجزیه میش در بافت های خود بسیار سریع باشد، مواد زائد سمی حاصل از تجزیه تجمع یافته و مسمومیت آبستنی رخ می‌دهد.

علائم

- علائم اولیه شامل کسل بودن دام و از دست دادن اشتها و عقب ماندگی دام از گله در هنگام حرکت، می‌باشد.
- بعداً میش به تنهایی می‌ایستد، دویایی به نظر می‌رسد و با نزدیک شدن به او، دام حرکتی نخواهد کرد.
- در هنگام حرکت میش کور به نظر می‌رسد، تلو تلو می‌خورد و سر پایین حرکت می‌کند.
- میش سرانجام در کما فرو می‌رود و طی ۷-۵ روز می‌میرد.

تشخیص

- بر اساس علائم نشان داده شده توسط گوسفندان مبتلا و یافته های پس از مرگ.
- پس از مرگ، کبد به طور کلی رنگ برنز مایل به زرد است، کاملاً نرم به نظر می‌رسد و اغلب چربی زیادی روی لاشه وجود دارد.

درمان

- درمان معمولاً بی نتیجه است، زیرا بیشتر گوسفندان علی رغم درمان تلف می شوند.
- اگر قرار است درمانی انجام شود، استراتژی این است که به میس یک منبع انرژی که به راحتی جذب می شود، داده شود.
- درمان باید در اسرع وقت پس از علائم اولیه انجام شود تا تاثیر خود را بگذارد.
- محلولهای گلوکز خوراکی و تزریقی به راحتی در اکثر داروخانه ها موجود است.

پیشگیری

- به میشهای آبستن، بهترین خوراک و با کیفیت ترین خوراک موجود را در طول ماه قبل از بره زایی بدهید.
- در صورت لزوم در طی چند هفته آخر آبستنی از مکمل های خوراکی استفاده کنید.
- در گله هایی که تعداد زایمان های زیادی قرار است موجود باشد، نمره بدنی میش ها باید حداقل دارای نمره ۳ و حداکثر ۴ باشد. برای کسب نتایج بهتر، مواردی مانند تغذیه ، جداسازی و تفکیک دوقلوها ، تک قلوها و قسر ها را در نظر بگیرید.
- استرس جسمی میشهای آبستن را به خصوص در هنگام خوراک دادن و یا تمیز کردن جایگاه را به حداقل برسانید.